

عنوان مقاله:

مطالعه رفتار همگرایی در محلول های آبی غلظت دهنده های پلی یورتانی رشد یافته مرحله ای

محل انتشار:

دوماهنامه علوم و تکنولوژی پلیمر، دوره 16، شماره 6 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد برمر - تهران، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، پژوهشکده علوم، گروه پلی یورتان و مواد ویژه

مهدی باریکانی - تهران، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران، پژوهشکده علوم، گروه پلی یورتان و مواد ویژه

بابک کفاشی - تهران، دانشگاه تهران، دانشکده فنی، گروه مهندسی شیمی

خلاصه مقاله:

غلظت دهنده های پلی یورتانی یکی از دسته های مهم در گروه غلظت دهنده های همگرا بشمار می روند. این مواد با توجه به روش سنتز و توزیع وزن مولکولی به دو گروه Uni-HEUR و S-G HEUR تقسیم می شوند. در این کار پژوهشی، سه مدل غلظت دهنده S-G HEUR سنتز شد. برای تهیه آنها، ابتدا پیش پلیمرهایی با وزن های مولکولی مختلف از واکنش پلیمر شدن افزایشی پلی اتیلن گلیکول با وزن مولکولی متوسط 6000 و دی ایزوسیانات H12MDI سنتز شده، سپس الکل تک عاملی ستیل الکل روی آنها است خلاف گردید. وزن های مولکولی غلظت دهنده های مدل به کمک GPC معین شد. همچنین، رفتار همگرایی مواد یادشده به وسیله گرانیروی سنج آبلهود بررسی گردید. سپس با استفاده از ریومتر صفحه و مخروط نتایج حاصل از گرانیروی سنج آبلهود مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد که همگرایی در غلظت دهنده های پلی یورتانی، حتی در درصد وزنی کم وجود دارد. همچنین با کاهش طول بخش آبدوست، میزان همگرایی بیشتر می گردد.

کلمات کلیدی:

غلظت دهنده، پلی یورتان، همگرایی، گرانیروی برشی پایدار، محلول آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603511>

